

dig, at vi allerede nu gør os nogle overvejelser over, hvordan vi kan løse det på lang sigt, hvordan vi påvirker holdningen til ældre på arbejdsmarkedet og gør det mere attraktivt at arbejde som ældre.

Det er paradoksalt, at reglerne i dag nærmest tvinger de ældre ud af arbejdsmarkedet. Jeg synes, vi skal være glade for, at der er ældre, der gerne kan og vil arbejde, og derfor synes jeg, at vi skal støtte det.

Reglerne skal give de ældre et reelt frit valg, om de vil fortsætte eller ej, og det synes jeg ikke de gør i dag, hvor man næsten direkte bliver straffet, hvis man bliver på arbejdsmarkedet.

Det retter vi op på med forslaget her. De ældres arbejdsindsats er et vigtigt bidrag til at styrke velfærdssamfundet, og forslaget signalerer dette positive syn på de ældre som en ressource.

Jeg må afvise den indvending, at nogle ældre alligevel vil fortsætte med at arbejde. Det er rigtigt, men skal de derfor udnyttes og direkte straffes? Det må være sådan, at ældre på arbejdsmarkedet ryster på hovedet ad sig selv, når de tænker på de økonomiske konsekvenser, og derfor bliver vi nødt til at lave loven om, hvilket vi også lægger op til her.

Folkepensionen i dag er et meget stift system. Ældre, som af den ene eller anden grund gerne vil sikre sig en lidt højere pension, har ikke mulighed for det, men vi oplever jo i dag, at flere lever længere og er mere raske end de tidligere generationer, og derfor er der behov for sådanne tiltag.

Fru Line Barfod nævnte den indvending, der er kommet fra De Samvirkende Invalideorganisationer, og det vil jeg meget gerne se positivt på, for selvfølgelig skal de også have mulighed for at blive på arbejdsmarkedet. Hensigten med forslaget er jo, at alle, der gerne vil og kan deltage aktivt, skal kunne have mulighed for det. Så jeg vil prøve at se, hvordan vi kan sikre, at man kan få hjælp til merudgifter efter serviceloven.

Men alt i alt tak for en velvillig behandling.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg havde slet ikke tænkt mig det, men jeg blev alligevel chokeret, da ministeren sagde, at mennesker bliver straffet, fordi de ikke udnytter en ret. De udnytter jo ikke en ret, fordi de gerne vil noget andet. De vil gerne blive ved med at arbejde, de vil gerne tjene penge, de vil gerne spare op til deres egen pensionsordning. Det kan da ikke være rigtigt, at vi skal betragte mennesker,

som ikke modtager en offentlig overførselsindkomst, som nogle, der bliver straffet.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Det er jeg sådan set enig i, men det kan jo opleves som en form for straf, at hvis man bliver på arbejdsmarkedet og tjener over et vist beløb – nu kan jeg ikke huske grænsen – så bliver man trukket i sin folkepension. Det er jo det, som jeg betegner som værende en straf. Men jeg kan sagtens følge fru Margrethe Vestagers tankegang, og jeg er også enig i, at man jo heller ikke skal overdrive det. Men som det er i dag, vil det for nogle opleves som en straf.

Kl. 16.45

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 129: Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Pligt til at tilbyde handleplaner, etablering af døgntilbud til børn og unge og netværksstøtte til unge kriminelle m.v.).

Af socialministeren (Henriette Kjær).

(FremSAT 21/1 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Flemming Oppfeldt (V):

Dette lovforslag er en håndsrekning til de børn og unge og deres familier, som kan være truet. Truet på en sådan måde, at det kan være nødvendigt at anbringe barnet eller den unge uden for hjemmet. Forslaget sætter ind med nogle forebyggende forslag, som tager sigte på at løse nogle af problemerne på den mindst indgriben-